Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 273 van 18 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat V. NEERINCKX**
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 13 januari 2026 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaat T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 augustus 2025 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn van haar minderjarig kind, R.E.M., van Nederlandse nationaliteit.

1.2. Op 13 januari 2026 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie op grond van artikel 43, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Op 19 februari 2026 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn van haar minderjarig kind, R.E.M., van Nederlandse nationaliteit.

1.4. Op 19 augustus 2026 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie opnieuw op grond van artikel 43, §1 van de Vreemdelingenwet een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In overeenstemming met artikel 2.13 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen de vorderingen bedoeld in artikel 1.9 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810)

2.2. Uit informatie die de verwerende partij op 20 augustus 2026 aan de Raad heeft overgemaakt blijkt dat de verzoekende partij op 19 februari 2026 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie, wederom in functie van haar minderjarig kind R.E.M. die over de Nederlandse nationaliteit beschikt, en dat de verwerende partij op 19 augustus 2026 opnieuw een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten heeft genomen, op dezelfde juridische grond als de thans bestreden beslissing, met name artikel 43, §1 van de Vreemdelingenwet.

Door op 19 februari 2026 opnieuw een aanvraag gezinshereniging in functie van dezelfde referentiepersoon in te dienen, heeft de verzoekende partij uitdrukkelijk te kennen gegeven haar verblijfsrechtelijke aanspraken opnieuw ter beoordeling van de verwerende partij voor te leggen. Er blijkt bovendien uit de beslissing tot weigering van verblijf van 19 augustus 2026, genomen naar aanleiding van voormelde aanvraag, niet dat de verwerende partij ter verantwoording van de genomen beslissing heeft verwezen naar de beoordeling in en/of de motieven van de thans bestreden beslissing. De eventuele nietigverklaring van de *in casu* bestreden beslissing leidt ertoe dat de verwerende partij opnieuw standpunt zou dienen in te nemen over de aanvraag, wat zij aldus inmiddels heeft gedaan in de beslissing tot weigering van verblijf van 19 augustus 2026, zonder verwijzing naar de beoordeling in en/of de concrete motieven van de thans bestreden beslissing. Het voordeel verbonden aan een eventuele vernietiging heeft zich aldus reeds voltrokken.

De eventuele vernietiging van de *in casu* bestreden beslissing kan voor de verzoekende partij geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk voorkomt bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang bij onderhavige vordering, volhardt de advocaat van de verzoekende partij in haar verzoekschrift en stelt zij zich voorts te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

In het verzoekschrift worden geen argumenten naar voor gebracht die afbreuk kunnen doen aan de vaststelling dat een actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing niet langer voorhanden is, nu niet blijkt dat een eventuele nietigverklaring van deze beslissing de verzoekende partij nog een concreet voordeel kan opleveren.

2.3. Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat het beroep, bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang, onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op achttien september tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN N. VERMANDER